

REPORTAGE Kijkers vogelcams in tranen door drama's in nesten

'Kan iemand een doos witte muizen halen'

Het aanbreken van de meteorologische zomer is voor vogelaars een mooi moment om de balans op te maken van de kletsnatte lente. In menig nest heeft al dat hemelwater een ravage aangericht. Dat was zelfs live te volgen via webcams als die van 'Beleef de Lente' van Vogelbescherming Nederland. Dat is niet voor tere zieltjes. „Zitten we hier nou doodleuk naar doodhongerende kuikens te kijken?”

Eline Verburg

Amsterdam ■ Kort voor het broedseizoen begint, dat is al in maart, worden de camera's geïnstalleerd, veertien in totaal, van de zeearend en de oehoe tot de koolmees en – voor het eerst – de huismus, immers Vogel van het Jaar. Vorig jaar trok de website, die vijf maanden in de lucht blijft, 1,2 miljoen individuele bezoekers.

„Het is eigenlijk tot nu toe wel een mooi seizoen”, vindt projectbegeleider van 'Beleef de Lente' Louis van Oort. „Maar dan moet je er geen menselijke emoties op loslaten, want dan loop je zo ongeveer PTSS op.”

Hij doelt onder meer op de drie ooevaarskuikens in het Friese Nijetrijne, die wegens onderkoeling al jong stierven. De ouders broeden nog tegen beter weten in op een niet uitgekomen vierde ei. De slechtvalk op het Rijksmuseum produceerde net als vorig jaar louter onvruchtbare eieren, waarschijnlijk uit kalkgebrek. Het complete merelnest werd door een kat verschalkt. Een van de drie steenuiltjes in Lichtenvoorde stierf vorige week onverwacht.

Voor trouwe kijker Marij uit Tilburg – 'Marij62', zoals ze in de chatbox van 'Beleef de Lente' heet – was dat laatste een onverwacht drama. „Ik heb wel een traantje gelaten”, bekent ze. „Ik volg de webcams sinds acht jaar en de steenuiltjes zijn mijn favoriet. Ik ben 69 jaar en maar alleen, gelukkig heb je dan steun aan elkaar in de chatbox.” Dit seizoen is voor haar heel dubbel. „Met toch veel mislukte nesten door het slechte weer.”

Kerkuilen

Neem het drama in de kerkuilenkast in een hooiberg in het Gelderse Woold, waar er van de zeven kuikens nog maar drie in leven zijn.

Tijdens de regenachtige nachten slaagden de nachtdieren er niet in voldoende muizen naar hun kroost te brengen. En wat er binnenkwam, ging naar de sterkste jongen. De beelden van de kleine pluizige 'K4' (het vierde kuiken dat werd geboren) die tevergeefs om eten krijgt, gingen door merg en been. Dat de drie oudsten het achterblijvertje na z'n dood ook nog oppeuzelden was voor tere zielen onverdraaglijk. Dat lot was overigens ook het onfortuinlijke steenuiltje beschoren.

„Dit is wat er standaard gebeurt”, nuanceert Van Oort. „Er zijn altijd wel een of twee jongen die het niet redden. Ze zijn dan nog nuttig als reservevoedsel. Er gaat niets verloren in de natuur.” Dit zagen de kijkers ook dit weekend bij de torenvalken. Het kop-

De koolmeesjes zijn prachtig in beeld gebracht.

FOTO VOGELBESCHERMING

„Je moet er geen menselijke emoties op loslaten, want dan loop je zo ongeveer PTSS op”, zegt Louis van Oort van 'Beleef de Lente'.

FOTO RIAS IMMIK

peltje in de watertoren van Hoo-geveen – met een schitterend uitzicht – kreeg dit jaar liefst zeven nakomelingen. „Die kwamen, anders dan bij de kerkuilen, min of meer tegelijk uit het ei. Dan hebben ze in principe evenveel kans.”

Pubergezin

Toch ging het mis: vader torenvalk is al een week niet gezien. Dat, in combinatie met de regen, deed het pubergezin geen goed. En toen

waren er nog maar zes. Nummer zeven verdween in de hongerige maagjes. „Waarom grijpt niemand in?” werd gevraagd in de chatbox. „Kan iemand een doos witte muizen halen uit de dierenwinkel en ze naar binnen kieperen?” En: „Zitten we nu naar doodhongerende kuikens te kijken?”

Maar ingrijpen gebeurt niet. Van Oort: „We laten zien wat overal in de natuur gebeurt. We zijn immers geen volièrehouders. De toren-

„
Er zijn altijd wel een of twee jongen die het niet redden. Ze zijn dan nog nuttig als reservevoedsel

Projectbegeleider Louis van Oort

eentje wordt binnen gebracht, hoe schattig ook.”

Oehoekuiken

Niet alles ging mis. De drie jonge bosuilen zorgden voor vertederende beelden als 'takkeling', zoals ze worden genoemd bij verlaten van de kast, terwijl ze nog niet kunnen vliegen maar van tak tot tak huppen. De majestoeuze zeearenden in nationaal park De Alde Faenen in Friesland zien hun twee hummeltjes, aanvankelijk kleiner dan de snavel van hun ouders, opgroeien tot enorme 'vliegende deuren' – dat zal hun uiteindelijke spanwijdte zijn. En ook die andere immense roofvogel, de oehoe, doet het uitstekend. „Die hebben we na afwezigheid van een paar jaar weer in beeld en dat was fantastisch.”

Het vierde en laatste oehoekuiken is hét succesnummer van dit seizoen. Haar broertje en zusjes vielen al in een veel eerder stadium uit de nestbak en werden buiten beeld op de grond netjes verder verzorgd. Oplettende kijkers – soms wel twaalfhonderd tegelijk zien de 'wandelkuuks' nog af en toe beneden voorbij waggelen; geen reden voor bezorgdheid.

Maar nummertje vier, 'Dappere dodo', is anders. Zij bewaarde het evenwicht, maakt nu en dan uitstapjes op een dikke tak en terug en blijft zo al dagenlang in beeld: 'alles voor de kijkcijfers'.

valkjes kunnen ook uit het nest vallen. Op zich geen probleem, dan worden ze op de grond gevoerd door de moeder. Ze zijn gelukkig al bijna klaar om uit te vliegen.”

Marij, die zelfs een steenuilen-tattoo heeft: „Ik hou mijn hart vast, maar hoop dat de overige twee steenuiltjes het redden. Ik heb ze nog nooit in het wild gezien. Zelf werk ik als vrijwilliger op een vogelopvang, maar ik mag uiteraard niet hopen dat er daar